

[Dohrmann]

Jeg synes egentlig, fru Lilli Gyldenkilde forslag virker meget sympatisk. Alle, uanset om vi stemmer ja eller nej til pakken, må jo være interesserede i, at vælgerne er så godt informerede som vel muligt. Jeg siger det, fordi jeg så sent som i dag har modtaget et returbrev fra Berlingske Tidende, hvor jeg havde bedt om at få vores synspunkter optrykt, som et læserbrev ganske vist. Det kom retur, og Berlingske Tidende meddeler mig, at man havde besluttet, at bladets spalter ikke står åbne for partiernes synspunkter. Hvis det er den almindelige opfattelse, at Aktuelt lukker af for dem, der er uenige med socialdemokratiet, og venstrepressen lukker af for dem, der mener, man skal stemme nej, så bliver det jo faktisk umuligt for nogen at informere vælgerne om, hvad man egentlig mener, og hvad man står for, og derfor synes jeg absolut – vi har ingen plads i markedsudvalget – at man bør overveje den tanke; den virker sympatisk.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er stadig væk informationssiden i forbindelse med dette her, der interesserer mig. Jeg vil gerne sige til hr. Niels Helveg Petersen, at jeg har talt varmt for den husstandsomdelte avis og peget på, at man dengang har lagt ansvaret for den her i folketinget, og partierne har fået lov til at gøre rede for deres synspunkter i den forbindelse, men selvfølgelig kan det ikke blive de samme synspunkter nu, for det er jo en anden sag, det handler om. Det handler ikke om et for eller imod EF. Det handler altså om et for eller imod pakken, og derfor kan vi selvfølgelig ikke gøre det på nøjagtig samme måde. Men det grundlæggende i den idé at husstandsomdele en avis, som på almindeligt dansk forklarer, hvad dette her er, hvordan synspunkterne har delt sig herinde, og hvorfor de har det, synes jeg stadig væk er rigtig. Jeg bemærkede også, at hr. Niels Helveg Petersen sagde, at vi kunne drøfte disse spørgsmål videre under udvalgsarbejdet, og det var jeg glad for, for det synes jeg er vigtigt at vi får gjort.

Statsministeren spørger, hvad det er, man vil, for der er andre, der vil have udsendt bilagshæftet. Ja men det ene udelukker vel ikke det andet. Vi må kunne tale sammen i

udvalget om, hvorledes vi skal gøre dette her. Jeg tror i hvert fald, at hele folketinget vil få på hattenpuden, hvis jeg må sige det så folkeligt, hvis vi ikke sørger for, at der kommer ordentligt oplysningsmateriale ud om det, og det gælder, hvad enten vi er modstandere eller tilhængere af det forhandlingsresultat, der nu ligger foran os.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard (S):

Under debatten i 1972 var det Romtraktaten, man diskuterede. Den havde eksisteret siden 1957. Den var kendt. Det er en falsk sammenligning, når statsministeren siger, at der her er tale om, at vi i et halvt år har kunnet vide, hvad det var, man diskuterede. Det var først i december måned, at man overhovedet nåede frem til det, statsministeren mener man nu skal diskutere. For et halvt år siden var formandskabets forslag så uhyrligt, at selv statsministeren fik kvalme ved det. Han har så arbejdet mod det og prøvet at ændre det, og man har jo ikke engang den endelige formulering endnu. Derfor kan man ikke sammenligne det halve års diskussion, vi havde i 1972, og så dette halve års avis-snak om det og snak i markedsudvalget. Derfor må befolkningen have mere oplysning, og det er statsministeren, der har foranlediget folkeafstemningen. Det er statsministeren, der har ansvaret for, at det nu ikke er folketinget, men befolkningen, der skal tage stilling til det. Derfor må statsministeren også imødekomme de berettigede ønsker, der bliver rejst, og som vi nu vil formulere under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg er i den heldige situation, at jeg kan anlægge det samme synspunkt på spørgsmålet om udsendelse af juridisk materiale i dag, som jeg gjorde i 1963. Jeg mener, det var en klar vildledning af vælgerne forud for jordsafstemningen, at man udsendte de juridiske tekster – det var ikke en vejledning, det var en vildledning – og jeg mener ikke, man skal gøre en fejl to gange. Det vil ikke bidrage til reel oplysning at udsende de juridiske tekster, og jeg mener, det var en meget klar fejl, hvad der skete i 1963, og at det kun bi-